

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10 000 Zagreb

Posl.br. P-9958/2023-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Borni Pešek, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Novosel iz Podglavica, Put Kapele 1, OIB: 38303628455, koju zastupa pun. Davor Radić, odv. u Splitu, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d. iz Zagreba, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, radi ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Filipa Galića i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 02. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se ništetnim Ugovor o kreditu br. 217154, koji ugovor je solemniziran kod JB Obrenija Ribarić, u Zagrebu, dana 12. srpnja 2004.g., pod posl. br. OV-6686/2008. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici iznos od 9.117,98 EUR, zajedno s zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, a od 1.08.2015.g. pa nadalje po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja kamate teče:

- na iznos od 193,22 EUR od 10.1.2013.g.
- na iznos od 311,90 EUR od 11.2.2013.g.
- na iznos od 315,88 EUR od 7.3.2013.g.
- na iznos od 315,88 EUR od 8.4.2013.g.
- na iznos od 315,88 EUR od 7.5.2013.g.

- na iznos od 315,88 EUR od 4.6.2013.g.
- na iznos od 315,88.EUR od 11.7.2013.g.
- na iznos od 305,26 EUR od 12.8.2013.g.
- na iznos od 298,63 EUR od 9.9.2013.g.
- na iznos od 292,00 EUR od 9.10.2013.g.
- na iznos od 292,00 EUR od 7.11.2013.g.
- na iznos od 292,00 EUR od 5.12.2013.g.
- na iznos od 292,00 EUR od 8.1.2014.g.
- na iznos od 292,00 EUR od 7.2.2014.g.
- na iznos od 331,80 EUR od 10.3.2014.g.
- na iznos od 331,80 EUR od 7.4.2014.g.
- na iznos od 325,17 EUR od 7.5.2014.g.
- na iznos od 345,08 EUR od 4.6.2014.g.
- na iznos od 331,80 EUR od 7.7.2014.g.
- na iznos od 305,26 EUR od 1.8.2014.g.
- na iznos od 318,54 EUR od 4.9.2014.g.
- na iznos od 331,80 EUR od 2.10.2014.g.
- na iznos od 371,00 EUR od 3.11.2014.g.
- na iznos od 351,71 EUR od 1.12.2014.g.
- na iznos od 318,53 EUR od 5.1.2015.g.
- na iznos od 320,39 EUR od 2.2.2015.g.
- na iznos od 320,39 EUR od 3.3.2015.g.
- na iznos od 321,20 EUR od 1.4.2015.g.
- na iznos od 355,78 EUR od 5.5.2015.g., pa sve do konačne isplate."

II Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovor o kreditu br. 217154, koji ugovor je solemniziran kod JB Obrenija Ribarić, u Zagrebu, dana 12. srpnja 2004.g., pod posl. br. OV-6686/2008 i to:

- odredba članka 1. u dijelu kojim je ugovoren iznos kredita u kunskoj pritivrijednost 25.383,52 CHF

- odredba članka 8. u dijelu u kojem je određene iznos anuiteta u CHF(švicarskom franku) plativ u kunama po srednjem tečaju HNB-a –

odredba članak 2., stavak 1.. u dijelu u kojem je određeno da je kamatna stopa promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora

- odredba članka 6.1. kojom je ugovoreno plaćanje naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita

III Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici iznos od 391,62 EUR zajedno s zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, a od 1.08.2015.g. pa nadalje po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja kamate teče:

- na iznos od 3,90 EUR od 2.10.2009.g
- na iznos od 3,88 EUR od 3.11.2009.g.
- na iznos od 3,93 EUR od 3.12.2009.g.
- na iznos od 3,98 EUR od 5.1.2010.g.
- na iznos od 4,04 EUR od 4.2.2010.g.
- na iznos od 4,02 EUR od 4.3.2010.g.
- na iznos od 4,11 EUR od 7.4.2010.g.
- na iznos od 4,09 EUR od 7.5.2010.g.
- na iznos od 4,14 EUR od 3.6.2010.g.
- na iznos od 4,39 EUR od 2.7.2010.g.
- na iznos od 4,33 EUR od 5.8.2010.g.
- na iznos od 4,55 EUR od 2.9.2010.g.
- na iznos od 4,44 EUR od 2.10.2010.g.
- na iznos od 4,35 EUR od 3.11.2010.g.
- na iznos od 4,62 EUR od 4.12.2010.g.
- na iznos od 4,78 EUR od 1.2.2011.g.
- na iznos od 4,66 EUR od 3.3.2011.g.
- na iznos od 4,68 EUR od 24.3.2011.g.
- na iznos od 4,59 EUR od 2.4.2011.g.
- na iznos od 4,62 EUR od 3.6.2011.g.
- na iznos od 4,91 EUR od 30.6.2011.g.
- na iznos od 4,95 EUR od 5.8.2011.g.
- na iznos od 5,27 EUR od 20.9.2011.g.
- na iznos od 5,16 EUR od 8.10.2011.g.
- na iznos od 4,97 EUR od 8.11.2011.g.
- na iznos od 4,97 EUR od 22.12.2011.g.
- na iznos od 4,95 EUR od 12.1.2012.g.
- na iznos od 5,02 EUR od 9.2.2012.g.
- na iznos od 5,09 EUR od 8.3.2012.g.
- na iznos od 5,09 EUR od 7.4.2012.g.
- na iznos od 5,04 EUR od 9.5.2012.g.
- na iznos od 5,06 EUR od 13.6.2012.g.
- na iznos od 5,09 EUR od 6.7.2012.g.
- na iznos od 5,06 EUR od 4.8.2012.g.
- na iznos od 5,06 EUR od 6.9.2012.g.
- na iznos od 5,04 EUR od 11.10.2012.g.
- na iznos od 4,98 EUR od 7.11.2012.g.
- na iznos od 5,05 EUR od 11.12.2012.g.
- na iznos od 5,07 EUR od 11.1.2013.g.
- na iznos od 5,06 EUR od 12.2.2013.g.
- na iznos od 4,97 EUR od 8.3.2013.g.
- na iznos od 5,05 EUR od 9.4.2013.g.
- na iznos od 5,05 EUR od 8.5.2013.g.
- na iznos od 5,02 EUR od 5.6.2013.g.
- na iznos od 4,94 EUR od 12.7.2013.g.
- na iznos od 4,88 EUR od 13.8.2013.g.
- na iznos od 4,93 EUR od 10.9.2013.g.

- na iznos od 4,96 EUR od 10.10.2013.g.
- na iznos od 5,04 EUR od 8.11.2013.g.
- na iznos od 5,00 EUR od 6.12.2013.g.
- na iznos od 5,02 EUR od 9.1.2014.g.
- na iznos od 5,03 EUR od 8.2.2014.g.
- na iznos od 5,06 EUR od 11.3.2014.g.
- na iznos od 5,10 EUR od 8.4.2014.g.
- na iznos od 5,08 EUR od 8.5.2014.g.
- na iznos od 5,05 EUR od 5.6.2014.g.
- na iznos od 5,03 EUR od 8.7.2014.g.
- na iznos od 5,04 EUR od 2.8.2014.g.
- na iznos od 5,08 EUR od 5.9.2014.g.
- na iznos od 5,12 EUR od 3.10.2014.g.
- na iznos od 5,12 EUR od 4.11.2014.g.
- na iznos od 5,14 EUR od 2.12.2014.g.
- na iznos od 5,17 EUR od 5.12.2014.g.
- na iznos od 5,15 EUR od 3.2.2015.g.
- na iznos od 5,17 EUR od 4.3.2015.g.
- na iznos od 5,17 EUR od 2.4.2015.g.
- na iznos od 5,17 EUR od 6.5.2015.g.
- na iznos od 68,06 EUR od 6.5.2015.g., pa sve do konačne isplate.

IV Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici iznos od 5.154,83 EUR zajedno s zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, a od 1.08.2015.g. pa nadalje po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja kamate teče:

- na iznos od 1,60 EUR od 8.7.2008.g.
- na iznos od 0,76 EUR od 4.10.2008.g.
- na iznos od 19,75 EUR od 5.12.2008.g.
- na iznos od 5,81 EUR od 20.12.2008.g.
- na iznos od 21,29 EUR od 27.1.2009.g.
- na iznos od 23,39 EUR od 3.3.2009.g.
- na iznos od 24,44 EUR od 3.3.2009.g.
- na iznos od 21,93 EUR od 2.4.2009.g.
- na iznos od 21,97 EUR od 7.5.2009.g.
- na iznos od 17,63 EUR od 3.6.2009.g.
- na iznos od 14,16 EUR od 7.7.2009.g.
- na iznos od 15,37 EUR od 4.8.2009.g.
- na iznos od 17,94 EUR od 3.9.2009.g.
- na iznos od 16,48 EUR od 2.10.2009.g.
- na iznos od 15,05 EUR od 3.11.2009.g.
- na iznos od 18,32 EUR od 3.12.2009.g.
- na iznos od 21,44 EUR od 5.1.2010.g.
- na iznos od 24,71 EUR od 4.2.2010.g.

- na iznos od 23,85 EUR od 4.3.2010.g.
- na iznos od 29,36 EUR od 7.4.2010.g.
- na iznos od 27,94 EUR od 7.5.2010.g.
- na iznos od 30,71 EUR od 3.6.2010.g.
- na iznos od 46,31 EUR od 2.7.2010.g.
- na iznos od 42,76 EUR od 5.8.2010.g.
- na iznos od 56,08 EUR od 2.9.2010.g.
- na iznos od 49,06 EUR od 2.10.2010.g.
- na iznos od 43,77 EUR od 3.11.2010.g.
- na iznos od 59,84 EUR od 4.12.2010.g.
- na iznos od 69,78 EUR od 1.2.2011.g.
- na iznos od 62,58 EUR od 3.3.2011.g.
- na iznos od 63,63 EUR od 24.3.2011.g.
- na iznos od 58,46 EUR od 2.4.2011.g.
- na iznos od 60,06 EUR od 3.6.2011.g.
- na iznos od 77,65 EUR od 30.6.2011.g.
- na iznos od 80,12 EUR od 5.8.2011.g.
- na iznos od 99,59 EUR od 20.9.2011.g.
- na iznos od 92,52 EUR od 8.10.2011.g.
- na iznos od 81,51 EUR od 8.11.2011.g.
- na iznos od 81,22 EUR od 22.12.2011.g.
- na iznos od 80,01 EUR od 12.1.2012.g.
- na iznos od 84,01 EUR od 9.2.2012.g.
- na iznos od 88,42 EUR od 8.3.2012.g.
- na iznos od 88,55 EUR od 7.4.2012.g.
- na iznos od 85,78 EUR od 9.5.2012.g.
- na iznos od 86,91 EUR od 13.6.2012.g.
- na iznos od 88,56 EUR od 6.7.2012.g.
- na iznos od 86,78 EUR od 4.8.2012.g.
- na iznos od 86,93 EUR od 6.9.2012.g.
- na iznos od 85,29 EUR od 11.10.2012.g.
- na iznos od 82,25 EUR od 7.11.2012.g.
- na iznos od 85,96 EUR od 11.12.2012.g.
- na iznos od 87,30 EUR od 11.1.2013.g.
- na iznos od 86,76 EUR od 12.2.2013.g.
- na iznos od 81,37 EUR od 8.3.2013.g.
- na iznos od 85,10 EUR od 9.4.2013.g.
- na iznos od 85,96 EUR od 8.5.2013.g.
- na iznos od 84,28 EUR od 5.6.2013.g.
- na iznos od 79,29 EUR od 12.7.2013.g.
- na iznos od 76,20 EUR od 13.8.2013.g.
- na iznos od 78,94 EUR od 10.9.2013.g.
- na iznos od 80,83 EUR od 10.10.2013.g.
- na iznos od 85,66 EUR od 8.11.2013.g.
- na iznos od 83,00 EUR od 6.12.2013.g.
- na iznos od 84,19 EUR od 9.1.2014.g.
- na iznos od 85,16 EUR od 8.2.2014.g.
- na iznos od 87,02 EUR od 11.3.2014.g.

- na iznos od 88,97 EUR od 8.4.2014.g.

- na iznos od 87,97 EUR od 8.5.2014.g.
- na iznos od 86,03 EUR od 5.6.2014.g.
- na iznos od 85,15 EUR od 8.7.2014.g.
- na iznos od 85,53 EUR od 2.8.2014.g.
- na iznos od 87,98 EUR od 5.9.2014.g.
- na iznos od 90,47 EUR od 3.10.2014.g.
- na iznos od 90,25 EUR od 4.11.2014.g.
- na iznos od 91,50 EUR od 2.12.2014.g.
- na iznos od 93,30 EUR od 5.12.2014.g.
- na iznos od 92,57 EUR od 3.2.2015.g.
- na iznos od 93,59 EUR od 4.3.2015.g.
- na iznos od 93,59 EUR od 2.4.2015.g.
- na iznos od 93,59 EUR od 6.5.2015.g.
- na iznos od 75,27 EUR od 6.5.2015.g., pa sve do konačne isplate.

V Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici iznos od 188,75 EUR zajedno s zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, a od 1.08.2015.g. pa nadalje po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja kamate na navedeni iznos teče od 14.05.2008.g. pa do konačne isplate.

VI U preostalom dijelu kumulirani tužbeni zahtjev se odbija.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 202,85 EUR zajedno sa zateznim kamatama.

II Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.769,30 EUR uvećano za zatezne kamate koje teku od 02. listopada 2026. po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 12. svibnja 2008.g. zaključila Ugovor o kreditu br. 217154, koji ugovor je solemniziran kod JB Obrenija Ribarić, u Zagrebu, dana 12. srpnja 2004.g., pod posl. br. OV 6686/2008, a kojim je tužiteljica uzela kod tuženika kredit u iznos glavnice od 23.383,52 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, a vraćanje kredita je ugovoreno u 84 mjesečna anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti od 369,60 CHF. Tuženik prilikom ugovaranja predmetnog kredita nije tužiteljicu kao potrošača informirao i upozorio na rizičnost ugovaranja gore navedene valutne klauzule, posebice imajući u vidu činjenicu da se tečaj CHF u vrijeme ugovaranja nalazio blizu svojih povijesnih minimuma i u narednom razdoblju je bio očekivan njegov rast, a što je tuženiku moralo biti poznato. Dapače, predmetni kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF je tužitelju predstavljen kao povoljniji, a CHF (švicarski franak) kao sigurna i stabilna valuta. Ujedno, odredbom poglavlja 2. predmetnog ugovora, ugovorena je promjenjiva kamatna stopa koja se može promijeniti jednostranom odlukom tuženika, a o kojoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te ista odredba, kojom se promjena kamatne stope čini ovisnom o jednostranoj odluci banke nije razumljiva jer ne postoji objektivni kriteriji temeljem kojega se mogla odrediti takva kamatna stopa, niti je tužitelj kao potrošač bio upoznat o kriterijima o kojima bi ovisilo kretanje kamatne stope. Ujedno, odredbom članka 6., stavak 1. ugovora o kreditu, određeno je plaćanje naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita, koja odredba je također ništetna. Naime, radi se o odredbi koje proizvodi znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača, a ugovoreni i plaćeni iznos naknade za obradu kredita te upravljanja kredita ne odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima, s obzirom da je sve troškove javnobilježničke solemnizacije predmetnog ugovora platila sama tužiteljica, a pri tom o istim odredbama uopće nije pregovaralo. Radi navedenoga ugovorne odredbe kojima je ugovoren kredit s valutnom klauzulom u švicarskim francima te ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi predstavljaju nepoštene i ništetne odredbe budući su suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Naime, tužitelju nije kao potrošaču omogućeno donošenje informirane i valjane odluke jer nije upozoren na rizike ugovaranja valutne klauzule u švicarskom franku, a sama odredba o kamatnoj stopi nije bila razumljiva niti je o istoj odredbi pojedinačno pregovaralo, a što je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama stranaka, na štetu tužiteljice kao potrošača. O istom je po kolektivnoj tužbi udruge POTROŠAČ - HRVATSKI SAVEZ UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA podnesenoj između ostalih i protiv tuženika, pravomoćno odlučeno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013.g., preinačenoj Presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. 43 PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.g., a gdje bi bilo utvrđeno da su predmetne ugovorne odredbe nepoštene, odnosno, ništetne. Stoga, sukladno odredbi članka 87., stavak 1. Zakona o zaštita potrošača (NN 96/2003) u svezi odredbe članka 81. stavak 1. i 2. istoga zakona, odredbe o valutnoj klauzuli, odnosno, vraćanja kredita u kunsjoj protuvrijednosti švicarskog franka prema tečaju u vrijeme plaćanja te odredba kojom se određuje promjenjiva kamatna stopa predstavljaju ništetne ugovorne odredbe, a kako se radi o

bitnim sastojcima ugovora bez kojih predmetni ugovor ne može opstati, cjelokupan ugovor o kreditu je ništetan. Naime, novčana valuta u kojoj se ugovara isplata i povrat kredita, te kamatna stopa koja u ugovorima o kreditiranju predstavlja cijenu, predstavljaju bitne sastojak ugovora, pa ništetnost ovih odredbi rezultira i ništetnosti samog ugovora o kreditu. 5. Slijedom navedenoga, svaka ugovorna stranka je dužna drugoj vratiti ono što je primila temeljem ništetnog ugovora u smislu odredbe članka 323., stavak 1. Zakona o obvezni odnosima. Tuženik je tužiteljici temeljem predmetnog ugovora izvršio uplatu iznosa 107.903,45 kn, a tužiteljica je tuženiku ukupno isplatila iznos od 182.470,01 kn, slijedom čega je tuženik tužiteljici dužan vratiti iznos od 74.566,56 kn.

2. Tuženik je odgovoru na tužbu smatra kako je ista u cijelosti neosnovana zbog čega ju tuženik osporava u cijelosti. U bitnome navodi da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani jer je potraživanje tužiteljice u zastari, utvrđenja iz Parnice Potrošač nisu primjenjiva na ugovorni odnos koji je predmet tužbe. Sve i kada bi utvrđenja iz Parnice Potrošač bila primjenjiva, niti tada nema mjesta izravnoj primjeni Presude VTS-a i automatskoj vezanosti ovog suda utvrđenjima iz Presude VTS-a. Isto tako, ugovorne odredbe ugovora o kreditu koje su obuhvaćene ovom tužbom za ništetnost nisu utvrđene ništetnima u Parnici Potrošač. Tužiteljica nije niti pokušala dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama. Ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (članak 81. ZZP).

3. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 24. siječnja 2023. tužiteljica je zahtjev uskladila sa nalazom i mišljenjem vještaka te predložila da sud naloži tuženiku isplatiti iznos od 9.117,98 EUR, odnosno ako sud ne usvoji prvotni tužbeni zahtjev da naloži tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 391,62 EUR na ime preplaćenih iznosa zbog promjenjive kamatne stope, iznos od 5.154,83 EUR na ime preplaćenih iznosa zbog promjene tečaja sa zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako je to naznačeno u petitu (listovi 141-144 spisa), te iznos od 188,75 EUR na ime naknade za obradu kredita zajedno sa zateznim kamatama odnosno tužiteljica je smanjila tužbeni zahtjev.

3.1. Kako se tuženik u roku od 15 dana od dana kada mu je dostavljen predmetni podnesak tužitelja (zaprimio 26. siječnja 2023.) nije izjasnio o djelomičnom povlačenju tužbe, to se temeljem čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. i 70/2019., dalje: ZPP) smatra kako je pristao na djelomično povlačenje tužbe pa je riješeno kao u točki I izreke rješenja.

4. U provedenom dokaznom postupku sud je pročitao predmetni ugovor o kreditu (list 7-14), otplatni plan (list 15-17), promet po kreditu (list 18-27), potvrdu

tuženika od 06. svibnja 2015. (list 28), potvrdu tuženika od 03. svibnja 2021. (list 60), izveo dokaz fin. vještačenjem po vještaku Darku Prpiću (list 111-125), pročitao dopunu nalaza i mišljenja od 07. studenog 2025. (list 144-147), saslušao tužiteljicu zamolbenim putem po Općinskom sudu u Šibeniku (list 160-161).

4.1. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a. Naime, tužiteljica je na zadnjem ročištu izjavila da nema nikakvih dokaznih prijedloga, te je predložila zaključenje glavne rasprave.

5. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, sud je ocijenio da prvotni tužbeni zahtjev nije osnovan, dok je eventualno kumulirani tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenjem ništetnim Ugovora o kreditu broj 217154, sklopljenog dana 12. srpnja 2004. između prednika tuženika Sberbank kao Kreditora i tužiteljice kao Korisnika kredita, odnosno pojedinih odredbi, isplata razlika iznosa na temelju odredbi Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te isplata naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita.

7. Nije sporno da je prednik tuženika s tužiteljicom (kao korisnicom kredita) sklopio Ugovor o kreditu, broj: 217154, te da je u odredbi čl. 2. ugovorena promjenjiva kamatna stopa, u odredbi čl. 8. ugovorena je valuta u CHF, te da će se rate plaćati u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za CHF, važeći na dan dospijeca, te da je tokom otplate kredita došlo do promjene visine kamatne stope i promjene tečaja CHF-a Isto tako, nesporno je da je u odredbi čl. 6.1 Ugovora ugovorena naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita.

8. Sporno je da li predmetni ugovor o kreditu u cijelosti ništetan, odnosno jesu li odredbe predmetnog ugovora o kreditu koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu, valutnu klauzulu i naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita ništetne, povrat iznosa na koji tužiteljica ima temeljem ništetnih odredbi, kao i pitanje zastare.

9. Na ročištu od 25. ožujka 2026. održanim pred Općinskim sudom u Šibeniku tužiteljica navodi da što se tiče predmetnog ugovora može reći da je negdje 2008. godine otišla u autosalon za automobile marke KIA. Tamo su joj rekli da surađuju sa prednikom tuženika Volksbank te da joj je tamo najbolje podignuti krediti radi financijske kupnje novog automobila. Tako je i napravila. Nije niti išla u banku već su to sve dogovorili u auto kući s bankom te ju je u auto kući dočekao već spreman Ugovor o kreditu koji je jedino morala potpisati. Nitko je nije posebno upozoravao na posljedice sklapanja takvog ugovora, a još su je uvjeravali i da je to najpovoljniji Ugovor. Jedno joj je gospođa u auto kući rekla da se rata može mijenjati, ali naviše od nekih 100,00 kuna mjesečno, međutim rata kredita se u jednom trenu podigla sa 1.600,00 na 2.400,00 kuna. Kasnije je otišla i kod Javnog bilježnika na potpis tog Ugovora, a niti

tamo ju nije nitko upozorio na posljedice sklapanja ovakvog ugovora. Pročitala je Ugovor ali se fokusirala samo na visinu kredita i visinu mjesečne rate. U vrijeme kad je sklapala predmetni Ugovor o kreditu nije imala obrt, niti udjele u trgovačkim društvima, već je bila zaposlena. Na kraju navodi da je sama platila solemnizaciju, a vezano za naknadu za obradu kredita ističe da joj je samo rečeno da je to tako i da se to mora platiti.

10. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice, jer je njezin iskaz ocijenio kao uvjerljiv, logičan i u skladu s načinom na koji potrošači sklapaju ugovore s financijskim institucijama prema kojima imaju povjerenja da su ugovor sastavile u dobroj vjeri. Na temelju iskaza tužiteljice proizlazi da nije mogla pregovarati o naknadi, niti kamati te joj nitko nije napomenuo da se radi o promjenjivoj kamatnoj stopi i da bi se rate kredita mogle povećati, odnosno koji rizici su vezani u valutnu klauzulu, pa je sud zaključio da tuženik na kojem je teret dokaza (čl. 81. st. 4. ZZP/03 i čl. 96. st. 4. ZZP/07), već i po tome nije dokazao da se o predmetnim ugovornim odredbama u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru (koji je unaprijed sastavljen od strane pravne službe tuženika) pojedinačno pregovaralo. Pritom je sud imao na umu da su sporne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, te odredbe kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja navedenih troškova (tzv. ulazna naknada) bila sastavni dio tipskog ugovora sastavljenog unaprijed od strane pravne službe tuženika.

11. Presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje VSRH) poslovni broj Rev-249/14 od 9. travnja 2015. te presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje VTS) poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine pa nadalje, protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

12. Presudom VSRH poslovni broj Rev-2221/18-11 od 3. rujna 2019. te presudom VTS poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., utvrđeno je da je tuženik

u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima, koristeći u njima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora prednik tuženika Volksbank kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih Ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka čime je prednik tuženika Volksbank postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 1. travnja 2005. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine do 31. prosinca 2008., protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

13. Ovdje valja još reći da je navedenim presudama pravomoćno utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača - korisnika kredita koristeći nepoštene ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak te kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke. Naime, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, međutim, takva odluka ne isključuje primjenu odredbi Zakona o obveznim odnosima, te tužiteljica kao ugovorna strana ima pravo tražiti utvrđenje nišetnosti predmetne ugovorne odredbe sukladno odredbi čl. 327. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., u daljnjem tekstu: ZOO) u svezi odredbe čl. 322. ZOO-a. Ovo tim više što je tuženik u konkretnom slučaju osporio da bi sporne ugovorne odredbe bile nišetne, navodeći da povreda kolektivnih interesa potrošača koja se utvrdi u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača ne znači automatski i postojanje povrede pojedinačnog interesa potrošača u svakom pojedinom slučaju.

14. Nadalje, odredbom čl. 502. c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz kolektivne tužbe (iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužiteljica ovlaštena štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. S tim u vezi valja napomenuti da se pojam naknade štete u smislu čl. 502.c ZPP-a treba tumačiti u smislu uklanjanja posljedica povrede, pa time i prava tražiti vraćanje onog što je stečeno zbog takve povrede, na što upućuje i činjenica da je posljednjim izmjenama i dopunama ZPP-a ("Narodne novine" br. 70/19.) izmijenjen i sadržaj navedene odredbe članka 502.c na način da je sada i izričito

propisano da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje iz postupaka po kolektivnoj tužbi i u parnicama radi isplate. Stoga je ovaj sud vezan za utvrđenje iz gore navedenih presuda.

15. Nadalje, sukladno odredbi čl. 59. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03., u daljnjem tekstu: ZZP) ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a posebno odredbu o iznosu zajma, odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja kamatna stopa može promijeniti, odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti, odredbu o realnim godišnjim kamatama na zajam (efektivnoj kamatnoj stopi), odredbu o pretpostavkama pod kojima realna godišnja kamata na zajam može biti promijenjena, odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, odredbu o ukupnom trošku zajma, odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma, godišnji kamatnjak za zajam i kamatnjak za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma, odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja, odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu.

16. Sukladno odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a sukladno odredbi čl. 81. st. 2. ZZP-a, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje, sukladno odredbi čl. 87. st. 1. ZZP-a, nepoštena ugovorna odredba je ništava.

17. Prema odredbi čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, ("Narodne novine" br. 35/05., - u daljnjem tekstu: ZOO) činidba kao objekt ugovorne obveze mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Odredbom čl. 272. ZOO-a određeno je da je činidba određiva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi, ako ta treća osoba neće ili ne može odrediti činidbu, ugovor je ništetan. Nadalje, odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano je da je ugovor ništetan kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva.

18. U odnosu na odredbe kojima je ugovorena valuta CHF, uz koju je vezana glavnica, valja reći da iz provedenih dokaza ne proizlazi da bi stranke pojedinačno pregovarale o istim odredbama, niti da je tuženik informirao tužiteljicu o rizicima koje nosi valuta CHF, a navedeno proizlazi i iz gore navedenih odluka donesenih u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača koje obvezuju ovaj sud, dok glede odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa proizlazi da je ista tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke.

Stoga je ugovaranje takvih odredbi imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice, pa su po ocjeni ovog suda nišetne nepoštene odredbe Ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula u CHF i promjenjiva kamatna stopa. Nadalje, valja reći da iz gore navedenih presuda donesenih u postupku zaštite kolektivnih interesa proizlazi da je i postupanje tuženika, po pitanju valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, unutar kolektivne tužbe i njezinog puta zaštite, riješeno na način da je utvrđeno kako tuženik nije na transparentan način informirao potrošače o riziku intervalutarnih promjena vezanoj za švicarski franak, a koji je bio neusporedivo veći u odnosu na takav isti rizik u valutnoj klauzuli vezanoj za euro, te na koji način dolazi do promjene kamatne stope. Iz navedenih odluka proizlaze utvrđenja prema kojima odredbe kojima se glavnica veže za CHF već samim ugovaranjem proizvode neravnotežu između stranaka na teret potrošača, obzirom da tuženik kao banka prihvaća samo opći rizik valutne klauzule, dok potrošač prihvaća i taj rizik kao i dodatni rizik specifičan za CHF kao valutu utočišta, a ugovorima potrošačima nije dana mogućnost koja bi kompenzirala takve rizike, odnosno da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača. Navedeno proizlazi i iz iskaza tužiteljice.

19. Slijedom svega navedenoga, a imajući u vidu da ni iz iskaza tužiteljice (kojega sud u cijelosti prihvaća) ne proizlazi ništa drugo, utvrđeno je da su predmetne ugovorne odredbe u dijelu u kojem je u odnosu na tužiteljicu ugovorena valutna klauzula u CHF i promjenjiva kamatna stopa, nišetne.

20. Nadalje, u odnosu na odredbu čl. 6.1. Ugovora, uzimajući u obzir točke 9., 10., 16. i 17. obrazloženja, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

21. Stoga proizlazi da je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao ugovornu odredbu o troškovima obrade kredita na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem ista nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljicom, dok tuženik suprotno, sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, te navedenim odredbama ZZP/03 i ZZP/07 nije dokazao.

22. Nadalje, valja ukazati da tužiteljici nije posebno objašnjeno od čega se sastoji naknada za obradu kreditnog zahtjeva. Iz svega navedenoga proizlazi nepoštenost na koju upire tužiteljica, a koja se prvenstveno sastoji u činjenici da je sporna ugovorna odredbe unaprijed formulirana i određene od strane tuženika, da se o istoj s tužiteljicom nije pojedinačno pregovaralo, kao i da nije jasno koji bi to posebni troškovi prilikom obrade kredita nastali za tuženika, a da isti nisu ulazili u redovno

obavljanje poslova bankarskih službenika. Naime, tuženik nije dokazao, niti je pokušao dokazati koje je stvarne troškove imao u svojem poslovanju. Sve navedeno spornu odredbu čl. 6.1. Ugovora o kreditu čini nejasnom, nerazumljivom, nedovoljno jasnom i neodređenom, a opisano dovodi tužiteljicu kao korisnika kredita u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika kao davatelja kredita i jaču ugovornu stranu koja je jednostrano donijela odluke o spornim naknadama.

23. Plaćanje navedenog troška kredita, uz to bez definiranja o kakvim se troškovima uopće radi, u visini od 1,25% od iznosa kredita za obradu kredita, minimalno 500,00kn, prema mišljenju ovog suda prouzročilo je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

24. S obzirom da se, dakle, o navedenoj odredbi čl. 6. st. 1. Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo te je ista bila unaprijed formulirane od strane pravne službe tuženika, radi se o nepoštenoj ugovornoj odredbi u smislu odredbe čl. 81. ZZP-a.

25. Pritom ovaj sud tek ukazuje na odluku Županijskog suda u Zagrebu u presudi i rješenju posl. br. GŽ-1368/2021-2 od 20. srpnja 2021. i na odluku istog suda posl. br. GŽ-2558/2022-2 od 6. rujna 2022. u istovrsnoj pravnoj stvari, prema kojoj: „...Suprotno žalbenim navodima tuženika prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da su odredbe sadržane u članku 5. stavku 2 ugovora o kreditu kojima je ugovorena naknada za obradu zahtjeva kredita. Naime, radi se o tipskoj ugovornoj odredbi koja je nepoštena u smislu odredbe članka 81. stavka 1. ZZP-a. Ovo iz razloga jer je ugovor o kreditu sklopljen bez pojedinačnog pregovaranja o takvim ugovornim odredbama, zbog čega je tužitelj kao potrošač doveden u neravnopravan položaj u odnosu na banku, a odredbama članka 5. stavka 2. ugovora o kreditu nije precizno označeno na što se iste naknade odnose, što je uzrokovalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača. Obzirom da tijekom postupka nije utvrđeno da su tužitelju prilikom zaključenja ugovora o kreditu od strane tuženika pojašnjeni razlozi ugovaranja navedenih naknada, kao niti na što se iste naknade točno odnose, niti je tužitelju kao potrošaču bilo omogućeno da pristane na takve odredbe, to su takve jednostrano određene ugovorne odredbe protivne načelu savjesnosti i poštenja iz odredbe članka 4. ZOO-a. Stoga ih je pravilno sud prvog stupnja utvrdio ništetnim.“

26. Konačno treba naglasiti da iako u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu nije postojalo zakonsko ograničenje na ugovaranje predmetnih naknada, već je tek stupanjem na snagu Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 1201/17) od 12. listopada 2017. godine propisana (u čl. 17. st. 4.) zabrana naplate naknade za obradu i/ili odobravanje stambenog potrošačkog kredita, koja zabrana se ne odnosi na ugovore o stambenim kreditima sklopljenim prije stupanja na snagu tog Zakona, a za sve druge naknade koja kreditna institucija naplaćuje ne smiju biti veće od stvarnog troška koji je nastao kreditnoj instituciji, dok su Pravilnikom o naknadama za potrošačke kredite (Narodne novine broj 15/14) kojim je izrijekom

dopuštena naknada za obradu kredita i osiguranje kredita, preciznije definirane te naknade, tuženik, koji je nesporno sastavio predmetne ugovorne odredbe o naknadi za obradu kredita i osiguranje kredita, o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, nije dokazao opravdanost ugovorenih visina naknada u postotku od odobrenog iznosa kredita, što rezultira time da su te ugovorne odredbe (već navedeno) suprotne načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača.

27. Tuženik nije pružio dokaze koji bi ukazao na opravdanost naplate takvih naknada, odnosno što to određeno čini troškove obrade i osiguranje kredita. Naime, posao obrade kredita spada u opis radnog mjesta zaposlenika banke, pa nije jasno o kakvim bi se drugim troškovima naknade radilo.

28. Slijedom navedenog, sud je utvrdio ništetnom ugovornu odredbi iz čl. 6.1. Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na ugovaranje naknade za obradu kredita, te je u tom dijelu prihvatio tužbeni zahtjev.

29. Iako je sud utvrdio da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, valutnoj klauzuli i naknadi za obradu kredita ništetne, sud je shvaćanja da tužiteljica nije u pravu kada tvrdi da je čitav ugovor ništetan. Naime, u situaciji kad je čitav ugovor ništetan posljedica je da svaka ugovorna strana mora vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora (čl.323.st.1. ZOO-a). Predmetne odredbe koje su nepoštene i ništetne nisu takvog značaja da bi ništetnošću opteretile čitav ugovor. Stoga je sud odbio prvotno postavljeni zahtjev, odnosno odlučio kao pod točkom I i II izreke ove presude.

30. Glede visine tužbenog zahtjeva provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću koji u svom nalazu i mišljenju (list 111-125) zaključuje da ukupna razlika između anuiteta s osnove promjene kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 41.789,74 kune (5.546,45 EUR), odnosno razlika zbog promjene kamatne stope iznosi 2.950,69 kuna (391,62 EUR), a razlika zbog promjene tečaja iznosi 38.839,05 kuna (5.154,83 EUR), dok naplaćena naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita prilikom isplate kredita iznosi 1.422,11 kuna (188,75 EUR).

31. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Darka Prpića jer je isti stručan, jasan i argumentiran, tim više što stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje.

32. Na temelju tako izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužitelj na temelju ništetnih ugovornih odredbi zbog valutne klauzule vezane uz valutu CHF i promjenjive kamatne stope u utuženom razdoblju preplatio tuženiku po predmetnom Ugovoru o kreditu, iznos od 5.546,45 EUR, dok je na temelju ništetne odredbe o naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita platio iznos od 188,75 EUR, te je stoga tuženiku naloženo navedene iznose isplatiti tužiteljici.

32.1. Naime, kako je sud utvrdio ništetnim odredbe Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF, te promjenjiva kamatna stopa, kao i odredba o naknadi za obradu kredita, to tužiteljica sukladno odredbama čl. 323. st. 1. ZOO-a ima pravo na isplatu razlike između iznosa koji bi platila po osnovi tečaja CHF na dan sklapanja ugovora i iznosa koji je platila tuženiku po osnovi primijenjenog tečaja na dan plaćanja zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa razlike do isplate, kao i razliku iznosa koje je preplatila na ime kamate u odnosu na početno ugovorenu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO-a. Isto tako, ima pravo na povrat iznosa koji je platila na ime naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi je vraćanje preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

32.2. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, te je odlučeno kao u točki III - V izreke.

32.3. Sukladno navedenim odredbama, tužiteljica je odbijena za zateznu kamatu na dan plaćanja pojedinih anuiteta na navedene iznose, te je odlučeno kao u točki VI izreke.

33. Nadalje, neosnovano tuženik ističe prigovor zastare za potraživanje tužiteljice na temelju ništavih odredaba kojima je ugovorena valutna klauzula u CHF i odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci tuženika. Podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu došlo je do prekida zastare u smislu odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP-a. Zastara individualnih restitucijskih zahtjeva u odnosu na potraživanje preplaćenog iznosa po osnovi ništetne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci tuženika te u odnosu na potraživanje preplaćenog iznosa po osnovi ništetnih odredaba kojima je ugovorena valutna klauzula u CHF, počinje teći ispočetka pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, i to donošenjem presude Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. u odnosu na ovdje tuženika. Kako je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 11. ožujka 2021. to je razvidno da u konkretnom slučaju nije protekao petogodišnji zastarni rok koji se primjenjuje kod instituta stjecanja bez osnove temeljem čl. 225. ZOO.

34. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 5. i čl. 155. st. 1. ZPP-a i sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23, dalje u tekstu: OT).

34.1. S obzirom na vrijednost predmeta spora (5.735,20 EUR) tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7.1. Tarife) 100 bodova, trošak zastupanja na ročištima od 24. travnja 2022., 25. ožujka 2026. i 24. kolovoza 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) po 100 bodova, ukupno 300 bodova, trošak sastava podneska od 04. ožujka 2022. (Tbr. 8.1. Tarife) 100 bodova, trošak sastava podnesaka od 24. svibnja 2022. (u

troškovniku navedeno 24. travnja 2022.), 08. kolovoza 2022. i 24. siječnja 2023. (u troškovniku navedeno 04. siječnja 2023.) (Tbr. 8. 4. Tarife s obzirom se radi o neobrazloženim podnescima) po 25 bodova, ukupno 75 bodova, sveukupno 575 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR iznosi 1.150,00 EUR, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 1.437,50 EUR.

34.2. Tužiteljici je priznat i trošak vještačenja u iznosu od 331,80 EUR. Stoga je tužiteljici određen ukupan trošak u iznosu od 1.769,30 EUR zajedno sa zatraženom zateznom kamatom tekućom od donošenja odluke do isplate po stopi iz članka 29. stavak 2. ZOO-a, a sve sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. i 6/2024.), te je odlučeno kao u točki II izreke rješenja.

35. Tuženik nema pravo na naknadu troška jer je u cijelosti izgubio spor.

U Zagrebu 02. listopada 2026.

Sudac:

Borna Pešek

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088e-072f2**

Kontrolni broj: **0e5e7-29188-83383**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.